

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **R. C.**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 4 T 139/04 prerokoval na neverejnom zasadnutí 2. júna 2009 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený R. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 5. apríla 2006, sp. zn. 2 To 2/2006 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného R. C. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 10. novembra 2005, sp. zn. 4 T 139/04 bol obvinený R. C. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

1. mája 2004 asi o 02.15 hod v bare zv. K. v T. T. na ul. P. po slovnom nedorozumení s Mgr. M. S., nar. X., menovaného fyzicky napadol tak, že ho udrel päťou do oblasti nosa, čím mu spôsobil zranenie: zlomeninu kosti nosa s vychýlením úlomkov rozsiahleho charakteru s následnou deformáciou vonkajších kostí i medzikomorovej prepážky, ktoré si

vyžiadalo chirurgický zákrok a podľa znaleckého posudku je uvedenému zraneniu primeraná práceneschopnosť v trvaní 92 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. mu výkon tohto trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému R. C. uložená povinnosť nahradiť poškodenému Mgr. M. S., nar. X., trvale bytom T. T., S., škodu vo výške 1800 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený R. C. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením z 5. apríla 2006, sp. zn. 2 To 2/2006, podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal obvinený R. C. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ v podanom mimoriadnom opravnom prostriedku poukázal na nerešpektovanie základných zásad trestného konania vyjadrených v ustanoveniach v § 2 ods. 4, ods. 5, ods. 6 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 a v tejto spojitosti orgánom prípravného konania vyčítal nevykonanie vyšetrovacieho pokusu, ohliadky miesta činu, nezaistenie stôp z miesta činu a tiež nevypočutie svedka D. M., pohotovostného lekára a zákrok vykonávajúcich príslušníkov policajného zboru. Obvinený ďalej uviedol, že neboli vzaté do úvahy výpovede svedkov M. a M. L., jednoznačne potvrdzujúce, že poškodeného neudrel päťou do tváre. Zároveň namietal správnosť znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, že k zraneniu poškodeného Mgr. M. S. nemohlo dôjsť v súvislosti s jeho pádom a udretím sa o drevený výčnelok na barovej stoličke.

Hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom nezodpovedá ustanoveniu § 2 ods. 6 Tr. por. napriek tomu, že odôvodnenie rozsudku konštatuje postup súladný s uvedeným ustanovením.

Vzhľadom na uvedené pochybenia obvinený R. C. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí postupom podľa § 388 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil.

Okresná prokurátorka v Martine v podanom vyjadrení navrhla dovolanie obvineného R. C. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. pre nesplnenie dôvodov dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou, prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), že bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., lebo obvinený R. C. využil svoje zákonne právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie v trestnom konaní ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por.

Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať prípadne korigovať len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecne tretou inštanciou zamarenou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samostatnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásada ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný v prípadoch keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie, resp. jeho výrok o vine založený.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov alebo k iným skutočnostiam, ktoré treba posúdiť podľa hmotného práva. Dovolanie obvineného R. C. však existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neopiera o žiadne právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, keď skutkové zistenia považuje za chybné v dôsledku neúplného dokazovania a tiež nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov. Ide tak o námietky, ktoré sú mimo dovolateľom deklarovaneho zákonného dovolacieho dôvodu (námietky obvineného R. C. vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitého dovolacieho dôvodu), a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať.

Skutok vymedzený v tzv. skutkovej vete prvostupňového rozsudku, ktorý zostal uznesením Krajského súdu v Žiline z 5. apríla 2006, sp. zn. 2 To 2/2006, nedotknutý a ktorým

je dovolací súd viazaný (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou) napĺňa znaky skôrspomenutej právnej kvalifikácie, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky pre nesplnenie dôvodov dovolania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. C. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. júna 2009

JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková